

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 642/2024-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Štefanom Kseňákom, PhD., advokátom, Park Angelinum 4, Košice, proti uzneseniu Súdnej rady Slovenskej republiky č. 351/2023 z 21. septembra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. novembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prístup k voleným a iným verejným funkciám zaručeného čl. 30 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy uznesením Súdnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „súdna rada“) označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje uznesenie súdnej rady zrušiť a vec jej vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň sa domáha priznania náhrady trov konania pred ústavným súdom.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľka bola úspešná vo výberovom konaní na obsadenie 3 voľných miest sudcov na Správnom súde v Banskej Bystrici, ktoré sa konalo 27. – 28. marca 2023 a 3. apríla 2023 na Krajskom súde v Banskej Bystrici. V konečnom poradí troch úspešných uchádzačov získala 156 bodov a obsadila tak v poradí druhé miesto.

3. Výzvou z 2. júna 2023 vyzval sťažovateľku predseda kontrolnej komisie č. 2 súdnej rady, aby sa vyjadrila k niektorým skutočnostiam, a to konkrétne k tomu, že 1) v období od 13. augusta 2013 do 17. apríla 2023 bola spoločníčkou a vykonávala funkciu konateľky v spoločnosti s ručením obmedzeným a súčasne bola zamestnankyňou v štátnom podniku počas šesť a pol roka, pričom túto skutočnosť neuviedla vo svojom životopise predloženom do výberového konania; 2) spoločnosť

s ručením obmedzeným je evidovaná v zozname dlžníkov (VŠZP, Sociálna poisťovňa). Sťažovateľka mala zaujať stanovisko, či sú uvedené skutočnosti pravdivé, a ak áno, o aké záväzky ide a z akého dôvodu nie sú zaplatené; 3) spoločnosť s ručením obmedzeným nemá za roky 2018 až 2021 riadne zverejnené účtovné závierky a ani ich nemá vložené v zbierke listín obchodného registra.

4. Sťažovateľka sa k výzve vyjadrila podaním zo 16. júna 2023. V podaní okrem iného uviedla, že jej účasť v spoločnosti s ručením obmedzeným bola formálna, pričom na základe dohody všetkých spoločníkov a konateľov spoločnosti bol poverený pán [REDAKOVANÉ] zastrešovaním akýchkoľvek aktivít spoločnosti. V mene spoločnosti nevykonávala žiadne úkony, nepoberala žiadnu odmenu a nemala z tejto spoločnosti ani žiadny prospech, a to či už vo forme mzdy, odmeny alebo podielu na zisku spoločnosti, a o tomto doložila čestné vyhlásenie. Spoločnosť s ručením obmedzeným mala od roku 2016 uzavretú zmluvu s externou účtovnou spoločnosťou, ktorá mala na základe zmluvy viesť spoločnosti účtovníctvo a tiež komunikovať so správcom dane, VŠZP a Sociálnou poisťovňou. Externý dodávateľ týchto služieb si spočiatku riadne plnil svoje povinnosti, ale od roku 2019 už nie a konateľ [REDAKOVANÉ] dezinformoval o záväzkoch spoločnosti. Počas nepriaznivého obdobia pandémie COVID-19 verejné dlhy spoločnosti s ručením obmedzeným narástli až na 60 000 eur, pričom okamžite po zistení nedostatkov začal konateľ [REDAKOVANÉ] vzniknutú situáciu riešiť, dlhy boli 13. júna 2023 v celom rozsahu uhradené. K bodu 3 konštatovala, že externá účtovná spoločnosť zavádzala konateľa [REDAKOVANÉ], že účtovné závierky sú vyhotovené, len nie sú zverejnené. Konateľ začal problém riešiť aj s finančnou správou a zamedzil externej ekonómke prístup ku komunikácii s orgánmi finančnej správy. V súčasnosti prebieha rekonštrukcia účtovníctva obchodnej spoločnosti.

5. Sťažovateľka k vyjadreniu priložila aj čestné vyhlásenie, v ktorom uviedla, že vo vzťahu k obchodnej spoločnosti, v ktorej bola spoločníčkou a konateľkou v období od 13. augusta 2013 do 17. apríla 2023 1) sa nikdy nepodieľala na obchodnom, finančnom alebo manažérskom vedení spoločnosti, 2) nevykonávala pre spoločnosť právnu činnosť, neposkytovala právne služby, právne rady ani konzultácie, 3) nerobila v mene spoločnosti žiadne právne úkony a neuzatvárala žiadne záväzkové vzťahy v mene spoločnosti, 4) z účasti v spoločnosti nikdy nemala žiadny majetkový prospech, a to ani vo forme mzdy, odmeny, alebo podielu na zisku.

6. Následne sa 3. augusta 2023 konalo zasadnutie kontrolnej komisie. V zmysle zápisnice z predmetného zasadnutia predseda kontrolnej komisie považoval za dostatočné vysvetlenie okolností vzniku nedoplatkov obchodnej spoločnosti voči zdravotnej a Sociálnej poisťovni, ako aj nezverejnenie jej ročných účtovných závierok. Súčasne ale uviedol, že sťažovateľka bola jedinou spoločníčkou a jedinou konateľkou obchodnej spoločnosti od 13. septembra 2013 do 25. júna 2015. Od 26. júna 2015 do 17. apríla 2023 bola spoločníčkou aj konateľkou spolu s ďalšími dvoma osobami. To, že sa sťažovateľka „nikdy nepodieľala na obchodnom, finančnom alebo manažérskom vedení spoločnosti“ ani sa „nezúčastňovala jej riadenia“ – ako to sama v odpovedi uvádza – však preukazuje, že funkciu konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným vykonávala v rozpore so základnou povinnosťou profesionálneho výkonu funkcie podľa § 1 35a Obchodného zákonníka. Kontrolná komisia dospela k stanovisku, že vo vzťahu k sťažovateľke 1) nemá dôvodné pochybnosti o statočnosti majetku tejto kandidátky, 2) nezistila, že by mala obchodné, majetkové alebo finančné vzťahy s osobami z prostredia organizovaného zločinu, 3) je toho názoru, že spôsob, akým vykonávala funkciu konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným a jej postoj k uvedenej

skutočnosti, vzbudzuje pochybnosti o tom, či spĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, ktoré dávajú záruku, že bude funkciu sudkyne vykonávať riadne.

7. Na zasadnutí súdnej rady 21. septembra 2023 sa rozhodovalo o splnení predpokladov sudcovskej spôsobilosti sťažovateľky. Rozprava sa zameriavala na jej postoj k funkcii konateľky, na tvrdenia sťažovateľky uvedené v čestnom vyhlásení v kontexte skutočnosti, že v období od 13. septembra 2013 do 25. júna 2015 bola jedinou konateľkou uvedenej spoločnosti, na prístup k výberu zmluvného partnera (úctovnej spoločnosti) a k riešeniu situácie v súvislosti so zistenými nedostatkami na strane úctovnej spoločnosti.

8. Po ukončení rozpravy bol na hlasovanie predložený návrh uznesenia, podľa ktorého sťažovateľka spĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti. Za stanovisko o splnení predpokladov sudcovskej spôsobilosti hlasovalo deväť členov súdnej rady, proti hlasovali dvaja členovia súdnej rady a hlasovania sa zdržali piati členovia súdnej rady. Dvaja členovia súdnej rady neboli prítomní. Keďže návrh uznesenia nezískal potrebnú väčšinu hlasov, uznesením súdna rada prijala stanovisko, že sťažovateľka nespĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, ktoré dávajú záruku, že funkciu sudkyne bude vykonávať riadne.

III.

Argumentácia sťažovateľky

9. Sťažovateľka namieta, že súdnej rade neprináleží hodnotiť to, ako spoločníci a konatelia spoločnosti s ručením obmedzeným upravujú svoje vzťahy. Posudzovanie minulosti kandidáta na funkciu sudcu, ktorý pôsobil v súkromnej sfére optikou, ako by bol už sudcom, ide nad rámec čl. 2 ods. 2 ústavy. Za obdobie rokov 2013 – 2015, keď bola sťažovateľka jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti, nebol preukázaný žiadny nedostatok v činnosti tejto spoločnosti. Navyše, ide o obdobie, ktoré je vzdialené približne 8 rokov od predmetného výberového konania. V neskoršom období bola sťažovateľka jedným z viacerých konateľov spoločnosti a bez ohľadu na to, že zákon ustanovuje konateľom, aké majú povinnosti, je zrejmé, že konatelia sa môžu dohodnúť na tom, že spoločnosť bude obchodne a manažérsky viesť jeden z nich. Spoločnosť nebola nikdy priamo kontaktovaná kontrolnou komisiou č. 2, aby sa vyjadrila k pôsobeniu sťažovateľky v tejto spoločnosti.

10. Sťažovateľka nepresne formulovala čestné vyhlásenie, keď toto čestné vyhlásenie zo svojho ponímania smerovala výlučne k obdobiu, kedy v spoločnosti pôsobili traja spoločníci a konatelia, opomenúc obdobie, keď bola jediným spoločníkom a konateľom. Vyplýva to aj z textu vyjadrenia sťažovateľky zo 14. júna 2023, ku ktorému bolo čestné vyhlásenie pripojené. Kvôli tomu však nemožno zaujať záver, že by bola sťažovateľka nespoľahlivou. Čestné vyhlásenie bolo nutné posudzovať komplexne aj v kontexte s vykonaným psychologickým posudkom. Kontrolná komisia ani súdna rada tak nepostupovali. Zo zápisnice kontrolnej komisie nebolo zrejmé, že ako problematické vníma čestné vyhlásenie.

11. Prístup súdnej rady do značnej miery znevýhodňuje osoby, ktoré prichádzajú do justície z mimojudicijného prostredia, resp. zo súkromnej sféry. Zo správania sťažovateľky nemožno vyvodiť, že by si v budúcnosti, ak by bola sudkyňou, neplnila svoje povinnosti riadne.

12. Sťažovateľke dosiaľ nie je známa skutočnosť, z akého dôvodu nespĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, ktoré dávajú záruky, že funkciu sudcu bude vykonávať riadne. Z rokovania súdnej rady nevyplýval okruh jasne vymedzených problémových záležitostí, na ktoré by sa mohla riadne skoncentrovať. Diskusia bola svojím spôsobom chaotická. Úplne absentujú dôvody, pre ktoré súdna rada rozhodla, že sťažovateľka nespĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti. Nedalo sa reagovať na faktickú poznámku členky súdnej rady, ktorá uviedla, že spoločnosť podrobila nejakým zisteniam.

13. Sťažovateľka upozorňuje, že v činnosti súdnej rady sa už riešila situácia, keď kandidátka na funkciu sudcu neuviedla, že bola členkou dozornej rady akciovej spoločnosti, čo odôvodňovala tým, že jej účasť bola formálna a nepoberala za ňu žiadnu odmenu. Súdna rada u úspešnej kandidátky akceptovala to, že pri vyjadreniach môže dôjsť k istým nepresnostiam.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

14. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie, že nie sú poznateľné dôvody, prečo sťažovateľka nespĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, pričom so sťažovateľkou sa zaobchádzalo inak, než s inou kandidátkou nachádzajúcou sa v rovnakej situácii.

15. Článok 30 ods. 4 ústavy zaručuje každému občanovi právo na prístup k verejnej funkcii za rovnakých podmienok. Základné právo v ňom obsiahnuté definoval ústavný súd ako kľúčové politické právo, ktoré súvisí s charakterom Slovenskej republiky ako demokratického a právneho štátu [čl. 1 ods. 1 ústavy (IV. ÚS 92/2012)]. Obsahom základného práva podľa čl. 30 ods. 4 ústavy je prístup k volenej a inej verejnej funkcii a možnosť nediskriminačného uchádzania sa o takú funkciu. Článok 30 ods. 4 ústavy nezaručuje právo verejnú funkciu dostať, ale iba právo na prístup k nej, t. j. právo uchádzať sa o verejnú funkciu za rovnakých podmienok, aké majú vytvorené iní uchádzači (IV. ÚS 299/2011, I. ÚS 397/2014).

16. Prijaté uznesenia súdnej rady spolu so zápisnicami z hlasovania, zápisnicami zo zasadnutia súdnej rady a zvukovými záznamami zo zasadnutí súdnej rady pokrývajú ústavné štandardy nearbitrárnosti rozhodovania súdnej rady (porovnaj nález PL. ÚS 6/2018, body 50 a 51). Z ústavnej inštitucionálnej úpravy súdnej rady vyplýva predpoklad, že jej členovia majú k posudzovaným otázkam svoju pozíciu, ktorú vyjadrujú v rozprave. Následné rozhodnutie každého člena v hlasovaní je jeho voľnou úvahou, ktorá neznamená absenciu úvah pre určité hlasovanie (to je svojvoľia), ale dovoľuje mať každému členovi svoje vlastné dôvody. U členov súdnej rady sa teda predpokladá, že budú mať určité predstavy o koncepcii justície, pričom sa vyžaduje prienik predstáv aspoň 10 členov na to, aby došlo k rozhodnutiu. Ústavodarca nepredpisuje jeden model výberu sudcov a jeden model uvažovania o sudcovskom povolání, ale deleguje to na demokraticko-expertný orgán (PL. ÚS 6/2018).

17. Ústavný súd akceptuje, že pre naplnenie princípu transparentnosti nemusia uznesenia súdnej rady o splnení predpokladov sudcovskej spôsobilosti zahŕňať komponent tradičného (písomného) odôvodnenia, avšak súdna rada je povinná o to poctivejšie dodržiavať požiadavky objektivity a transparentnosti konania o predpokladoch sudcovskej spôsobilosti. Zo samotného priebehu zasadnutia súdnej rady, otázok kladených uchádzačovi v rámci jeho verejného vypočutia, prípadných reakcií členov súdnej rady, či z predložených materiálov musí byť možné vnímať a

zistiť, čo bolo konkrétnym dôvodom neúspechu uchádzača pred súdnou radou, prípadne ktoré informácie zistené o uchádzačovi boli zo strany súdnej rady vnímané ako problematické pre jeho prípadný výkon funkcie sudcu (m. m. II. ÚS 164/2017).

18. Každý kandidát na vymenovanie za sudcu musí mať reálnu možnosť pochopiť obsah a zameranie zistení súdnej rady a musí mať poskytnutý priestor utvoriť si na tieto zistenia názor a tento prezentovať v následnej reakcii (m. m. IV. ÚS 224/2020).

19. Ústavný súd sa v rámci predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti oboznámil nielen s jej prílohami, ale aj so zvukovým záznamom z 9. zasadnutia súdnej rady konaného 19. – 21. septembra 2023, ktorý je verejne prístupný na webovom sídle súdnej rady.

20. Zo zvukového záznamu vyplýva, že rozprava na zasadnutí súdnej rady bola zameraná na prístup sťažovateľky k jej funkcii konateľky, a to v kontexte jej tvrdenia, že jej pôsobenie v spoločnosti malo iba formálny charakter a vyhlásenia (v podobe úradne overeného čestného vyhlásenia), v zmysle ktorého sa „*nikdy nepodielala na obchodnom, finančnom alebo manažérskom vedení spoločnosti*“. Sťažovateľka bola pritom v období od 13. septembra 2013 do 25. júna 2015 jedinou konateľkou spoločnosti (v neskoršom období spolu s 2 ďalšími konateľmi). Predmetom diskusie bola aj otázka zodpovednosti a obozretnosti konateľa pri výbere zmluvného partnera (v kontexte s neplnením si povinností externej účtovnej spoločnosti a postupu sťažovateľky a ostatných konateľov po odhalení nedostatkov vo vedení účtovníctva, tiež prípadného trestnoprávneho postihu zmluvného partnera). Zo zvukového záznamu je zrejmé, že ako relevantné pre posúdenie splnenia predpokladov sudcovskej spôsobilosti a vyžadujúce si bližšie objasnenie, súdna rada považovala okolnosti súvisiace s výkonom funkcie sťažovateľky ako konateľky obchodnej spoločnosti a dôvody, ktoré viedli sťažovateľku ku koncipovaniu znenia predloženého čestného vyhlásenia. Vo vzťahu k uvedenému členovia súdnej rady vyjadrili svoje postoje, formulovali otázky, sťažovateľke bol poskytnutý priestor reagovať na otázky a objasniť prerokované okolnosti.

21. Sťažovateľka namieta, že zápisnica kontrolnej komisie nebola formulovaná jednoznačne, keď nebolo zrejmé, že problémom je práve čestné vyhlásenie, čím jej bola odňatá možnosť adekvátne sa pripraviť na zasadnutie súdnej rady, na ktoré by sťažovateľka v takom prípade priniesla aj psychologický posudok. K tomuto ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že zo zápisnice kontrolnej komisie z 3. augusta 2023 vyplýva, že kontrolná komisia vnímala ako problematické vyjadrenie sťažovateľky, že sa „*nikdy nepodielala na obchodnom, finančnom alebo manažérskom vedení spoločnosti*“, ani sa „*nezúčastňovala jej riadenia*“ (sťažovateľka ho uviedla nielen vo vyjadrení k výzve kontrolnej komisie, ale aj v jej prílohe, ktorú tvorilo čestné vyhlásenie) za stavu, keď sťažovateľka bola jedinou konateľkou od 13. septembra 2013 do 25. júna 2015, v období od 26. júna 2015 do 17. apríla 2023 bola spoločníčkou aj konateľkou spolu s ďalšími dvoma konateľmi, čo podľa názoru kontrolnej komisie preukazuje, že funkciu konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným vykonávala v rozpore so základnou povinnosťou profesionálneho výkonu funkcie.

22. Sťažovateľka tiež argumentuje, že členka súdnej rady počas rokovania uviedla, že spoločnosť podrobila vlastným zisťovaniam, nie je ale zrejmé, akým zisteniam, preto sa na toto nedalo reagovať. Ústavný súd uvádza, že zo zvukového záznamu vyplýva, že členka súdnej rady vo faktickej poznámke uviedla, že spoločnosť (účtovnú, pozn.) podrobila zisťovaniam a že spoločnosť si tiež neplní povinnosť ukladať účtovné závierky, ide o zodpovednosť za výber

obchodného partnera, podnikateľ sa nemôže zbaviť zodpovednosti, že vstúpi do zmluvného vzťahu s partnerom, ktorý si neplní povinnosti. Na faktickú poznámku sťažovateľka reagovala tak, že v čase, keď s touto spoločnosťou uzatvárali zmluvu, išlo o normálne fungujúcu spoločnosť, v tom čase nemali dôvod predpokladať, že spoločnosť si o dva roky prestane plniť povinnosti. Sťažovateľka si tiež túto spoločnosť včera spätne lustrovala. Z toho možno vyvodíť, že sťažovateľke bolo zameranie faktickej poznámky zrejmé a na túto poznámku aj reagovala.

23. Po ukončení rozpravy súdna rada pristúpila k hlasovaniu. Rozhodovanie súdnej rady tajným hlasovaním znamená, že každý z jej členov, ktorý sa na hlasovaní zúčastnil, si musel vytvoriť vlastný vnútorný názor na otázku, či uchádzačka spĺňa všetky zákonné predpoklady sudcovskej spôsobilosti. Ústavný súd nie je oprávnený vyhodnocovať konkrétne skutkové okolnosti, ktoré boli spôsobilé ovplyvniť hlasovanie jednotlivých členov súdnej rady. V tejto súvislosti ústavný súd sám nemôže posudzovať, či niektorý z dôvodov vylučujúcich, resp. spochybňujúcich splnenie predpokladov sudcovskej spôsobilosti bol naplnený. To ponecháva ústavná i zákonná úprava vo výlučnej pôsobnosti súdnej rady. Ústavný súd nie je opravným (a ani skutkovým) súdom, ktorý by bol oprávnený samostatne preverovať splnenie jednotlivých hmotnoprávných predpokladov spôsobilosti alebo ich absenciu. Ide o autonómne právo súdnej rady, za ktoré nesie ako celok zodpovednosť, a zároveň o individuálnu diskreciu každého člena súdnej rady na úrovni expertnej voľnej úvahy (I. ÚS 293/2017).

24. Sťažovateľka ako kandidátka na vymenovanie za sudcu sa osobne zúčastnila konania pred súdnou radou o posudzovaní splnenia predpokladov sudcovskej spôsobilosti, na zasadnutí súdnej rady uviedla, že mala možnosť oboznámiť sa so zisteniami a závermi kontrolnej komisie, čo aj využila. Na zasadnutí súdnej rady dostala príležitosť vyjadriť sa k zisteniam kontrolnej komisie, odpovedať na otázky členov súdnej rady vyplývajúce zo zistení v podkladoch zabezpečených kontrolnou komisiou. Zo znenia zvukového záznamu nevyplývajú rozumné pochybnosti o možnosti sťažovateľky rozpoznať skutočnosti, ktoré členovia súdnej rady mohli vnímať ako problematické pre výkon funkcie sudcu. Samotná skutočnosť, že sa názory členov súdnej rady prezentované v rámci rozpravy vo vzťahu k rozoberanej problematike rôznili, nemá za následok absenciu odôvodnenia uznesenia súdnej rady. Každý z členov súdnej rady si vytvára vlastný vnútorný názor na otázku, či uchádzač spĺňa všetky zákonné predpoklady sudcovskej spôsobilosti, pričom pre prijatie uznesenia súdnej rady sa vyžaduje súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých jej členov, nie ich jednomyselnosť. Ústavný súd preto nepovažuje za opodstatnenú námietku sťažovateľky o absencii dôvodov rozhodnutia a nemožnosti oboznámiť sa s dôvodmi negatívneho rozhodnutia súdnej rady.

25. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti poukazuje tiež na nerovnaké zaobchádzanie, keď iná kandidátka na vymenovanie za sudcu rovnako neuviedla, že bola členkou dozornej rady, čo odôvodňovala tým, že jej účasť bola iba formálna a nepoberala za ňu žiadnu odmenu. U tejto kandidátky, na rozdiel od sťažovateľky, súdna rada konštatovala splnenie predpokladov sudcovskej spôsobilosti.

26. K diskriminačnému prístupu vo vzťahu k určitému uchádzačovi o verejnú funkciu *„môže dôjsť iba v okruhu osôb nachádzajúcich sa v rovnakej právnej a/alebo faktickej situácii, pričom s niektorými z nich sa zaobchádza odlišne bez rozumného a racionálneho dôvodu“* (II. ÚS 161/03).

27. Ako už bolo uvedené, sťažovateľka bola na zasadnutí súdnej rady oboznámená so skutočnosťami, ktoré kontrolná komisia a členovia súdnej rady vnímali ako problematické vo vzťahu k posúdeniu splnenia predpokladov sudcovskej spôsobilosti u sťažovateľky a mala dostatočný priestor na ne reagovať. Člen súdnej rady JUDr. Majerník uviedol, že podobná situácia už nastala, išlo o prípad kandidátky na vymenovanie do funkcie sudcu, ktorá neuviedla, že bola v dozornej rade akciovej spoločnosti, neskôr uviedla, že funkciu vykonávala formálne a na zasadnutí súdnej rady to vysvetlila tak ako sťažovateľka, že to tak nemyslela a je si vedomá, že to nemá byť len formálna povinnosť. JUDr. Majerník však rozdiel videl v tom, že predošlá kandidátka to nespečatila čestným vyhlásením a nevykonávala funkciu štatutárneho orgánu. U sťažovateľky to má inú, väčšiu intenzitu.

28. K námietke sťažovateľky o nerovnakom zaobchádzaní ústavný súd poukazuje na okolnosť, že problematika porovnania situácie sťažovateľky so situáciou inej kandidátky, ktorá pôsobila v dozornej rade akciovej spoločnosti, odznela na zasadnutí súdnej rady predtým, než členovia súdnej rady pristúpili k hlasovaniu. Aj ústavný súd je toho názoru, že z pohľadu posudzovania splnenia predpokladov sudcovskej spôsobilosti nie je prejavom svojvôle rozlišovať postavenie štatutárneho orgánu (konateľ'a) a člena dozornej rady akciovej spoločnosti. Obe funkcie sú spojené so zodpovednosťou a určitým okruhom povinností, nemožno však opomenúť, že štatutárny orgán zosobňuje obchodnú spoločnosť, koná nielen smerom dovnútra spoločnosti, ale najmä navonok, voči tretím osobám, uskutočňuje v mene spoločnosti právne úkony. Vzhľadom na uvedené nemožno uzavrieť, že kandidátka, ktorá bola členkou dozornej rady akciovej spoločnosti, a sťažovateľka, ktorá bola konateľkou spoločnosti s ručením obmedzeným, spadajú do okruhu osôb nachádzajúcich sa v rovnakej právnej a/alebo faktickej situácii. Postup súdnej rady a jej rozhodnutie neindikuje, že by došlo k diskriminačnému prístupu k sťažovateľke.

29. Ústavný súd uzatvára, že dôvody rozhodnutia súdnej rady sú rozpoznateľné z priebehu rokovania súdnej rady zachyteného vo zvukovom zázname, pričom k diskriminácii sťažovateľky nedošlo. Napadnutým uznesením súdnej rady preto nebolo porušené základné právo sťažovateľky na prístup k inej verejnej funkcii za rovnakých podmienok podľa čl. 30 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy, a preto ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

30. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá, zaoberať sa ďalšími návrhmi v nej uplatnenými stratilo svoje opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. novembra 2024

Robert Šorl
predseda senátu